

Forsaböcker, öknamn på inb. i Forsa sn,
N.Häls.doms.tg, Gävl.l.

fø̥sabø̥kar (uppt. i Högs sn)

Forsaborna blir retade för att genomgående säga o̥, där högsborna säger ø eller o och hälsingtunaborna och ilsboborna genomgående ø. Man härmar forsaborna med följande ramsa (där de aktuella vokalerna är försedda med ett + under): bøkən jek øpabø̥t!
o stø̥za kør̥van ütjøn̥am fən̥strø̥. dē̥stō̥g
e̥z kør̥j mē̥ skō̥sp̥ar. han̥ ø̥tō̥p dō̥mō̥.

(botten = vind)

Lennart Hagåsen 1973.